అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

అక్టోబర్ 2009

4.4.2009 — 4.4.2010

శ్రీఅరవిందులు పాండిచ్చేరి చేరుకుని నూరు వసంతాలు నిండిన సంవత్సరము.

19.9.2009 — 19.9.2010

శ్రీఅరవింద సొసైటీ స్వర్ణోత్సవ సంవత్సరం.

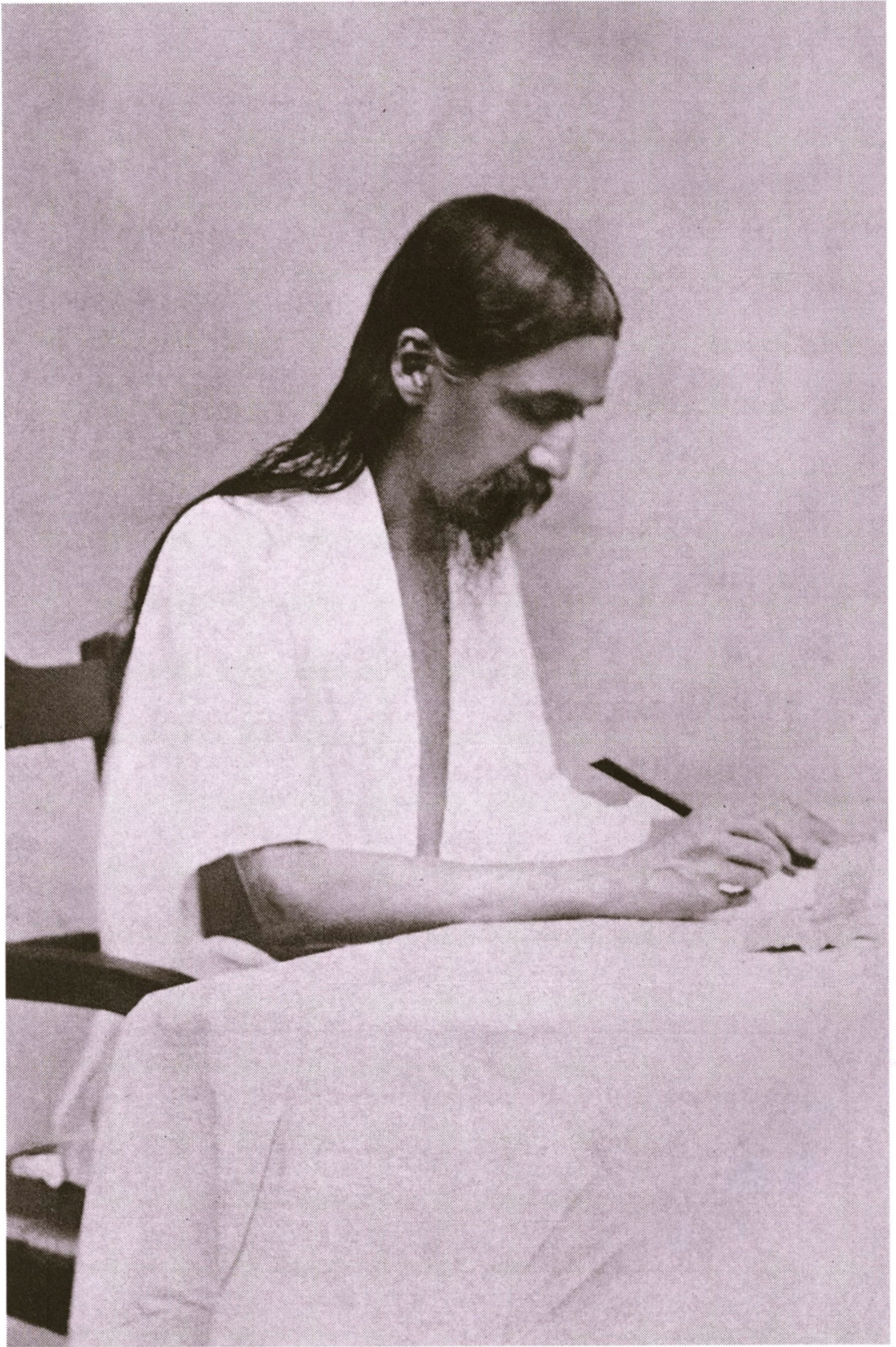
కవరు పైన ఉన్న పుష్పం:

దివినుంచి భువికి దిగివచ్చే సామరస్య దివ్యకాంతి తరంగాల వెల్లువ

విషయసూచిక

వెలుగు

విషయాలు తప్పుదారి పడుతూన్నప్పుడు — అదే ఉన్నతోన్నత అవకాశం — పరస్పర అవగాహన, సహకారం, సహృదయత (good-will) చూపించటానికి.

దివ్యజ్యోతి అంటే

వెలుగు ప్రాథమికంగా భౌతికసృష్టికి సంబంధించినది గాదు, అనేది మన సాధారణ అవగాహనకు విరుద్ధమైన విషయం. ఆంతరిక ప్రకాశాన్ని అనుసరించి కలిగే అవబోధం లేక అంతర్దర్శనంగాని మన స్వకీయ ఆంతరికదృష్టికి కన్పించిన ప్రతిబింబంగాని కాదు లేదా సంకేతాత్మకమైన ఒక ప్రక్రియగాని కాదు. ప్రాథమికంగా, ప్రకాశమయంచేసే, సృజనశీలియైన దివ్యసత్యం యొక్క ఒక ఆధ్యాత్మిక అభివ్యక్తి దివ్యజ్యోతి. భౌతికపదార్థం లోనికి పదార్థశక్తి యొక్క ఒక కార్యం నిమిత్తం, ఆ దివ్యసత్యం, తదుపరి, ప్రత్యామ్నాయంగా తయారైన లేదా మార్పుచెందిన రూపమే భౌతికవెలుగు.

*

తనకుగల అశక్తతవల్ల మన ఇంద్రియవ్యవస్థ అంధకారాన్ని కనిపెట్టింది. యదార్థానికి పరంజ్యోతి తప్ప మరేం లేదు. మన మానవతాదృష్టి యొక్క పరిమిత పరిధికి పైన లేదా దిగువన వున్నదే చీకటి.

ఎందుచేతనంటే విశ్వంలోని సూర్యుల వల్ల వెలుగు సృజించబడిందని ఊహించగూడదు. విశ్వంలోని సూర్యులు దివ్యప్రకాశం యొక్క భౌతికకేంద్రీకరణలే. ఏ వైభవాన్నవి మన కోసం, కేంద్రీకరించి చూపుతున్నాయో అది స్వయంభువు, అది సర్వే సర్వత్రా వుంది.

భగవంతుడు సర్వే సర్వత్రా వున్నాడు. భగవంతుడెక్కడెక్కడ వుంటే అక్కడల్లా పరంజ్యోతి వుంది. జ్ఞానం చైతన్యం జ్యోతిర్ బ్రహ్మ.

*

పరంజ్యోతి అభివ్యక్తమై వుంది. ఉపనిషత్తులు జ్యోతిర్బ్రహ్మను గురించి చెప్తాయి. బ్రహ్మమే జ్యోతి. చాలా తరచుగా, తనపైన తన చుట్టూ వెలుగు ప్రసరించడాన్ని, సాధకుడు సంవేదిస్తాడు. లేదా తన కేంద్రాలను ఆక్రమిస్తున్నట్లు లేదా అతని అస్తిత్వమంతా, దేహమంతా, ప్రతి జీవకణంలోనికీ చొచ్చుకుపోతూ, ప్రకాశింపజేస్తూ, వెలుగు ప్రవహించడాన్ని సంవేదిస్తాడు. ఆ వెలుగులో, ఆధ్యాత్మిక చేతనాభివృద్ధిని అనుభూతి చెందుతాడు. ఆ వెలుగుయొక్క నానా కార్యకలాపాలకు, ఉపలబ్ధులకు, తాను సంసిద్ధమై తెరచుకొన్నట్లనుభూతి చెందుతాడు.

దివ్యక్రియాశక్తి యొక్క అభివ్యక్తి వెలుగు. ఆ శక్తి స్వభావాన్ని దివ్యప్రకాశం యొక్క రంగు సూచిస్తుంది.

*

పరంజ్యోతి పరమ సత్యం, దివ్యజ్ఞానం యొక్క సంకేతమెలాగో, అలాగే మానవులు నివసించే అజ్ఞానం లేక అవిద్యకు సంకేతం నిశీథి.

*

దానిని వర్ణించవలసిన అవసరమూ లేదు, సాధ్యమూ కాదు. నీవు చూస్తున్న వెలుగు లాంటిదే దివ్యవెలుగు. కాకపోతే అది మరింత సూక్ష్మం — అది చేతనను నిర్మలం చేస్తుంది, ఒక శక్తిగా పని చేస్తుంది, జ్ఞానం లభ్యమయ్యేట్లు చేస్తుంది.

*

పరంజ్యోతికి ప్రత్యేక వ్యావృత్తి అంటూ లేదు — అది దివ్యచేతన యొక్క జ్యోతి. అంతే. వ్యక్తి స్వభావాన్ని, ప్రకృతిని, సత్యచేతనకు, దివ్యజ్ఞానం వగైరాలకు, అర్హమైనదానిగా చేయడం, అంధకారాన్ని, అజ్ఞానాన్ని తొలగించడం, దానిని ప్రకాశింపజేయడం, ఆ పరంజ్యోతి వల్ల కలిగే ప్రయోజనంగా భావిస్తాం.

*

వెలుగు అనేది సర్వసాధారణంగా వాడే పదం. వెలుగు అంటే జ్ఞానం కాదు, పైనుంచి వచ్చే ప్రకాశం. అజ్ఞానాంధకారాల నుంచి అది జీవిని విముక్తం చేస్తుంది. శ్రీమాత యొక్క ధవళకాంతిలా, శ్రీఅరవిందులయొక్క తేలికపాటి శ్యామల వర్ణంగా, దివ్యసత్యం యొక్క బంగరు తేజంలా, (గులాబి, పాటలవర్ణ) వగైరా, చైత్య వెలుగుగా, అది వివిధ రూపాలుగా ప్రవర్తిస్తుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె.వి.రావు

రకరకాల వెలుగులు

అతిమానసం, మానసం, ప్రాణికం, శారీరకం, దివ్యం, రాక్షసం అని రకరకాల వెలుగులు ఉన్నాయి. వీటిని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకోవాలి. వీటి తారతమ్యాన్ని గమనించటం నేర్చుకోవాలి. వీటి స్వచ్ఛత, సౌందర్యాలలో వాస్తవమైన కాంతిని గుర్తించట అంత కష్టమేమీ కాదు.

*

యోగంలో కాంతి ఎప్పుడూ లోచూపుకి దర్శనీయమవుతుంది. అయితే అన్ని వెలుగులూ సర్వోన్నత దివ్యకాంతి నుంచి ఉద్భవమైనవిగా ఉండవు.

*

విషయాలను, వస్తువులను బాహ్యంగా దర్శించడం వేరు. వాటికి నీవు తెరచుకుని వాటి పట్ల అనుకంపన చెందటం వేరు. చూడటం, గమనించటం, లోతుగా చైతన్య భూమిక లోనికి తీసుకొనివెళ్లటం, అదసలేమిటో తెలుసుకోవటం — ఇందుకు ఎన్నో విషయాల గురించిన అనుభవాలు కావాలి. వాటిని నీలో ఎందుకు ప్రవేశింపచేయాలి? భద్రపరచుకోవాలి? వీటికి సహేతుకమైన కారణమేమీ లేదు. దివ్యమైనది, దైవం నుంచి వచ్చినది అయితే మాత్రము దీనికి నీలోకి ప్రవేశము కల్పించవచ్చు.

నీరు స్వచ్ఛంగా, పారదర్శకంగా కనిపించినంతమాత్రాన అది మంచినీరు అవదు. అలాగే ప్రతి వెలుగు యోగ్యమైనది కాదు. వాస్తవమైనది అవదు. కాంతి స్వభావాన్ని గమనించాలి. అది నిజమైన దివ్యకాంతి అవునో కాదో తెలుసుకోవాలి. దాని స్వభావమేమిటో, అందులో ఏమున్నదో తెలుసుకోవాలి. నిన్ను దారి మళ్లించే నిగనిగ లుంటాయి. అవి భ్రాంతి కల్గించే వెలుగులు. నిమ్నస్థాయికి చెందిన వెలుగులవి. వాటి విషయంలో జాగ్రత్త వహించాలి. వ్యత్యాసం తెలుసుకోవాలి. స్వచ్ఛమైన మనసు, అనుభవం, వికసిత చైత్యపురుష చేతనావస్థ కనుక నీకు ఉంటే నిజమైన విచక్షణా జ్ఞానం కలుగుతుంది.

కాంతి అంతా ఆత్మజ్యోతి కాదు. అతిమానస కాంతి అసలే కాదు. మానసికము, ప్రాణికము, భౌతికము — వీటికి వాటి తాలూకు కాంతు లుంటాయి. ప్రేరణ కలిగించేవిగా, ఉజ్వలంగా, ఉపదేశపూర్వకంగా, శక్తివంతమైన కార్యనిర్వాహక అధికారం కలిగి ఉంటాయి. అయితే గోప్యంగా ఉంటాయి. విశ్వచేతనలోకి ప్రజ్వలిం

చినపుడు అవి అపారమైన చైతన్యవిస్తరణ, శక్తులను ప్రవేశపెట్టేవిగా కూడా ఉండగ లవు. అంతర్బుద్ధి, ఆంతరిక ప్రాణికము, ఆంతరిక భౌతికము, అంతస్థలీయ సర్వ చేతనా విస్తరణ — వీటిలోకి ఉన్మీలనము చెందినపుడు అవి, అసాధారణ విజ్ఞానశక్తుల కార్యాచరణ, అనుభవాలను విడుదల చేస్తాయి. అయితే వాటిని ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానో దయాలుగా, దివ్యావేశాలుగా, అంతఃప్రవృత్తులుగా అనుకుని సులువుగా పొర పాటు పడే అవకాశం ఉంది. ఊర్ధ్వంగా సమున్నత మానసిక సత్వంలోనికి ఉన్మీలనం మరింత తేజస్సు, ఓజస్సులను క్రిందికి తీసుకురాగల్గుతుంది. అది అంతఃకరణ ప్రవృత్తి విషయిక మానసాన్ని, జీవశక్తిని, ఉద్దీపనం చేస్తుంది. ఈ శ్రేణులలోనికి ఆరోహణ అసంపూర్ణమే అయినా, వాస్తవకాంతిని కొనివస్తుంది. దాని మూలంలో అది ఆధ్యాత్మికకాంతియే అయినా, నిమ్నప్రకృతిలోకి జారినపుడది కలుషితమై ఆధ్యాత్మిక విశిష్టతను నిలుపుకోలేకపోతుంది. అయితే ఒకటి. ఇవేవీ అతిమానస కాంతి, శక్తులు కావు.

ఒకే సర్వేశ్వరత్వానికి అవచేతన, అతిచేతన — రెండూ రెండు విధాలుగా సూత్రబద్ధం కాబడి ఉంటాయి. అవచేతనకి శ్రేష్ఠవాచకం (the master word) దివ్యజీవనం. అతిచేతనకి శ్రేష్ఠవాచకం దివ్యకాంతి. అవచేతనలో, జ్ఞానం లేక చైత న్యం, క్రియారూపంలో గోప్యంగా అజ్ఞాతమై ఉంటుంది — ఎందుకంటే దివ్యజీవ నానికి సారభూతమైనది కార్యాచరణ విధానమే కాబట్టి. అతిచేతనలో కార్యాచరణ విధానం దివ్యకాంతిలో ప్రవేశించి వెలుగొందుతూంటుంది. జ్ఞానం అజ్ఞానంలో మరు గుపడి ఉండదు. సర్వోన్నత చేతనలో తొణికిసలాడుతూంటుంది. ఈ రెండింటికి అంతఃస్ఫురణ విజ్ఞానం సామాన్యవిషయమై ఉంటుంది. అంతఃస్ఫురణ విజ్ఞానా నికి (intutional knowledge) పునాది (జ్ఞాతము, జ్ఞేయము) తెలుసుకున్నది, తెలుసుకోబడినది — that which knows and that which is known — వీటి మధ్య ఉండే సార్థకతతో కూడిన, సచేతనమైన గుర్తింపు. తెలుసుకున్నవాడు, తెలు సుకోబడినది, సామాన్య స్వీయ అస్తిత్వజ్ఞానంలో రెండూ ఒకటే. అయితే అవచేత నలో అంతఃప్రవృత్తి (intution) దానంతటదే కార్యరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. దానియొక్క జ్ఞానం, సచేతనమైన గుర్తింపు, చేసే పనిలో అజ్ఞాతంగా మిళితమై ఉంటుంది. దీనికి భిన్నంగా అతిచేతనలో అంతఃప్రవృత్తి, దాని వాస్తవస్వభావంలో సచేతనగా గుర్తింపబడేదిగా ఆవిష్కృతమవుతుంది. ఎందుకంటే ఇక్కడ దివ్య

జ్ఞానం లేక దివ్యకాంతి అనుశాశిత నియమం, ప్రధాన సూత్రం. దీని ననుసరించే ఆవశ్యకమైన కార్యసాధకత్వముంటుంది. కార్యసాధకత్వ పరిజ్ఞానం అజ్ఞాతంగా మరుగునపడి ఉండదు.

*

స్వచ్ఛమైన భౌతికసత్యానికి, దానికి సంబంధిత నిమ్నకాంతి ఆనందాలకి ఆవల, ఒక సుదీర్ఘం, సమున్నత మూలస్థానం, దివ్యానందదీప్తి, స్వేచ్ఛాంతరంగంలో విముక్తమై ఉన్నది — ఆ శక్తి — చేసేదేమిటి? అంతర్లీనానికి, సమసంయోగ యోగ్యతకి, సక్రమ జ్ఞానానికి, న్యాయబద్ధమైన కార్యాచరణకి, సక్రమమైన అనుభవానికి కారణమవుతుంది. అది అపరిమితమైనది. పరిమితులకి, నియమాలకి, షరతులకు లోబడనిది. స్వీయ అస్తిత్వం కలది. మార్పుకు లోబడనిది మానవస్వభావ అపశృతుల మధ్య, అలా ఇలా వచ్చే సామరస్యం కాదది. అసలైన మౌలికమైన సామరస్యమది. సర్వ సమరసభావనలకు మూలం అదే. అదే దేదీప్యమానమైన ఆధ్యాత్మిక దీప్తి. దాని అంతర చలితచాలనంలో, అది అతిమానస విజ్ఞానశక్తి. జ్యోతిః. అంతే తప్ప అది మన సాధారణంగా, మార్పుచెందే, మౌలికం కాని, భౌతిక బుద్ధి ప్రకాశనం కాదు. అది విశ్వవిశాల, స్వతస్సిద్ధ, ఆత్మజ్ఞానజ్యోతి. స్వాభావికమైనది, సన్నిహితమైనది. లోతైన ఆత్మపరివర్తనవల్ల సఫలమయేది. ఏదో బయటనుంచి సంపాదించుకుని, తనలో జీర్ణించుకుని, కష్టపడి సాధించుకొన్న సంయోగం, సర్దుబాటు చేసుకోవటం లాంటిది కాదు అది. అది పూర్తిగా ఆధ్యాత్మిక ఇచ్ఛాశక్తి సమన్వితమైనది. దానియొక్క విజ్ఞానానికి, క్రియాకలాపానికి మధ్య అగాధమనేది లేదు. వెలవెలపోయే మానసిక ఆనందం, సుఖం కాదది. కాగా, అదొక లోతైన, ప్రగాఢ, తీవ్ర, ఆత్మజీవనంతో కూడిన దివ్యానందం. స్థిరమైన దివ్యానందపారవశ్యం. విముక్తమైన అంతరాత్మ ఈ దివ్యానంద దీప్తిలో మరింత ప్రగాఢంగా పాల్గొంటుంది. మరింత ఇతోధికంగా వికాసం పొందుతుంది. మరింత పరిపూర్ణతను సంతరించుకుంటుంది. మరింత సమగ్రంగా దైవంతో సమైక్యమవుతుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

కాంతి వర్ణాలు

రంగు, కాంతి (ప్రకాశం) — పరస్పరమూ చాలా సన్నిహితమైనవి. రంగు ఎక్కువగా, సూచ్యార్థకమైనది. కాంతి చాలా మటుకు గతిశీలమై ఉంటుంది. రంగు జ్వలించినపుడు, అది కాంతివంతమవుతుంది.

*

పైనుంచి వచ్చే దివ్యకాంతి వివిధ రంగులతో ఉంటుంది. తెలుపు దివ్యశక్తి పవిత్రత. నీలం ఆధ్యాత్మిక చైతన్య వెలుగు, బంగారం వన్నె అతిమానసజ్ఞానకాంతి లేదా మధ్యస్థ లోకాల నుంచి వచ్చే జ్ఞానకాంతి.

*

రంగులు దేనికి కచ్చితమైన ప్రతీకలనే విషయం గురించి చెప్పవలసివస్తే, సరిగా నిర్ధారించి చెప్పడం ఎప్పుడూ అంత తేలిక కాదు. ఎందువల్లనంటే అవి కొన్ని నియమాలకు ఖచ్చితంగా లోబడి, నిక్కచ్చిగా ఉండవు. సంకీర్ణమైనవిగా ఉంటాయి. వాటి అర్థం క్షేత్రాన్ని బట్టి రంగుల కలయికలని బట్టి, లక్షణాలను బట్టి, గాఢతను బట్టి, శక్తుల ఖేలనాన్ని బట్టి మారుతూ ఉంటాయి. ఉదాహరణకు, ఒక రకమైన పసుపురంగు, చాలామంది తాంత్రికులు అనుకునేదానిని బట్టి బుద్ధిని (intellect) సూచిస్తుంది. తరచూ ఆ అర్థమే సరిపోతుంది. కాని అది కనుక ప్రాణికశక్తుల మధ్య ఖేలనంలో ఉద్భవించినపుడు దానికి ఎప్పుడూ అదే విధమైన వివరణ నివ్వలేము. అలా చేస్తే దానికి గిరి గీసి పరిమితం చేసినట్లవుతుంది.

*

లోకాల అనుభవాలను స్పష్టంగాను, కచ్చితంగాను వర్ణించితే ఆ పద్యం (Poem --- Thought the Paraclete) చాలా పెద్దదయిపోయేది. కనుకనే కొన్ని పెద్ద పంక్తులను మాత్రం ఇవ్వడం జరిగింది. కాని వర్ణన సరి అయినదే. విశేషణాలు వాస్తవికతకు అద్దం పట్టేవే. పద్యంలో పేర్కొన్న రంగులు 'బంగారు — ఎరుపు పాదాలు', 'ముదురు ఎరుపు — తెలుపును ప్రతిఫలించే సముద్రాలు' ('crimson white mooned oceans') సైతం అనుభవాలను సంపూర్తిగా బలపరచేవే. ఏదయినా ప్రాధాన్యతాపరమైన ఒక రంగు, ప్రతీకగా ఊహించబడుతూ మేధోపరంగా విమర్శనాత్మకమైనదైనా, దానిని మించినదేదో మార్మికులకు తరుచు దృశ్య

మానమయ్యే విషయం ఒకటి ఉంటుంది.

*

వాస్తవానికి, రూపం అంతా ఏదైనప్పటికీ చైతన్యం తనను తాను పరిపుష్టం చేసుకుంటూ, చేసే స్వీయక్రియాకలాపాల ఖేలన మాత్రమే. మనం రంగును దర్శిస్తాం. మనకది అలా ఎందుకు కనిపిస్తుంది? అంటే, అది చైతన్య స్వీయక్రియాకలాపాలలో తనకు తానుగా ప్రదర్శించుకునే ప్రదర్శనయే. పోతే, రంగు కాంతిరూపంలో పనిచేసే దివ్యశక్తి ప్రక్రియ మాత్రమే. అలాగే కాంతి ఒక గమనం అనగా ఒక దివ్య శక్తి యొక్క ఆచరణ విధానం.

*

ఏకాగ్రతలో దర్శించే కాంతులు, రకరకాల భౌతికశక్తుల లేదా దైవీశక్తులకు సంబంధించినవి. తరచుగా ఆ కాంతులు ఊర్ధ్వచైతన్య భూమికల నుంచి దిగివచ్చేవి.

*

ఊదా (violet) కాంతి దివ్యకారుణ్యానిది (దివ్య అనుగ్రహం), ధవళకాంతి శ్రీమాత ప్రకాశం (దివ్య చైతన్యం). దానిలో ఇతర వర్ణాలు కూడా ఉంటాయి. అవి అక్కడ నుంచే సృష్టిలో అభివ్యక్తం కాబడతాయి.

*

నీలారుణ (purple) కాంతి ప్రాణికశక్తిది. ఎరుపురంగు అది ఎటువంటి ఎరుపు అనే దానిని బట్టి ఉంటుంది. ఎందువల్లనంటే ఎరుపురంగులు చాలానే ఉన్నాయి. అవి భౌతికచైతన్యానికి సంబంధించినవి కావచ్చు.

*

మనస్సుకు సంబంధించి, ఒక విలక్షణమైన రంగు ఉంది. అది పసుపు; చైత్యపురుషకి సంబంధించినది లేత ఎరుపు లేదా లేత గులాబి; నీలారుణం (purple) ప్రాణికానికి చెందినది. రంగులన్నీ ప్రముఖంగా మానసిక, చైత్యపురుష, ప్రాణికాలకి చెందినవేకాని, జీవులకు (beings) చెందినవి కావు.

*

కాంతి, వర్ణాలు, పూలు అనేవెప్పుడూ సాధనలో ఒకానొక దశలో కార్యోన్ముఖశక్తుల చలితచాలనాలలో దర్శనీయమవుతవి. సహజంగానే, కాంతి చైత్యన్య ప్రకాశాన్ని సూచిస్తే, వర్ణము మనస్సు (పసుపు), భౌతికం, ప్రాణికశక్తుల క్రీడాకలాపాలను

సూచిస్తుంది. అంటే అస్తిత్వంలోని ఈ భాగాల విముక్తికై జ్ఞానప్రకాశంతో శక్తులు చేసే పని. పూలు చాలామటుకు చైత్యపురుష సంబంధిత కదలికల సంకేతం.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా. టి. ప్రసన్నకృష్ణ

శ్రీమాత కాంతి

కాంతులన్నీ శ్రీమాత శక్తులే; అవి అనేకం –

ధవళకాంతి — ఆమెకే సొంతమైన ప్రత్యేక శక్తి. దాని సారాంశం — దివ్యచైతన్యమే.

*

శ్రీమాతకు చెందినదే ధవళకాంతి; ఉన్నతస్థాయిల నుండి కిందికి అవతరించే దివ్యచైతన్యపు వెలుగే అది.

*

తెలుపు కాంతి శ్రీమాతదే; ఎక్కడ అవతరించినా లేదా ప్రవేశించినా, అది తెస్తుంది — శాంతి, స్వచ్ఛత, నిశ్శబ్దము, మరియు (సత్తా) ఊర్ధ్వశక్తులకు ఉన్మీలనం. బొడ్డు దిగువకు అది వస్తే — దానర్థం — అది నిమ్నప్రాణికంలో పనిచేస్తోందని.

*

వజ్రం — శ్రీమాత కాంతికి, శక్తికి సంకేతం.

వజ్రకాంతి — తీవ్రంగా ఉన్న శ్రీమాత చైతన్యానికి సంకేంతం.

*

1) వజ్రకాంతి అంటే — శ్రీమాతయొక్క ప్రముఖ శక్తే.

2) వజ్రకాంతి — దివ్యచైతన్యపు హృదయం నుండి వెలువడ్తుంది; ఎక్కడికి వెళ్లినా అక్కడ దివ్యచైతన్యపు వికాసానికి అది తెరుచుకుంటుంది.

3) శ్రీమాత వజ్రకాంతి పరిపూర్ణ స్వచ్ఛత, శక్తి గలది.

4) దైవం యొక్క మూలచైతన్యము, మూలశక్తే వజ్రకాంతి.

*

శ్రీమాత కాంతి తెలుపు — ముఖ్యంగా వజ్రపు తెలుపు. మహాకాళీ రూపం, సాధారణంగా బంగారువన్నె గలది — కాంతివంతమైన, గాఢమైన బంగారువన్నె.

*

సాధారణ బుద్ధికి ఊర్ధ్వంగా ఉండే స్థరములకు చెందిన దివ్యసత్యం యొక్క వెలుగే బంగారుకాంతి. మౌలికంగా అతిమానస కాంతి అది; బుద్ధికి ఊర్ధ్వంగాగల మహాకాళి కాంతి కూడ అదే. ఈ బంగారుకాంతి — తెల్లనికాంతి వలె — శ్రీమాత నుండి వెలువడడం — తరచుగా కనిపిస్తుంది.

*

మనం శ్రీమాత కాంతి అని చెప్పినపుడు — లేదా, ఒక ప్రత్యేక భావంతో 'నా కాంతి' అని చెప్పినపుడు — ఒక ప్రత్యేక నిగూఢ చర్యమానసం గురించి మనం చెబుతూ ఉంటాం. ఇంకా చెప్పాలంటే — 'అతిమానసం' నుండి వెలువడే కొన్ని ప్రత్యేక వెలుగులు గురించి మనం చెబుతూ ఉంటాం. ఈ చర్యలో శ్రీమాతది 'ధవళకాంతి'. అది పరిశుద్ధ పరుస్తుంది, ప్రకాశింపజేస్తుంది. మొత్తం సత్యసారాన్ని, శక్తిని, దిగువకు తెస్తుంది. పరివర్తనను సాధ్యం చేస్తుందది. కాని నిజం చెప్పాలంటే — ఎగువ నుండి వచ్చే కాంతి అంతా — అత్యున్నత దివ్యసత్యం నుండి వెలువడే కాంతి అంతా — శ్రీమాతదే.

శ్రీమాత వెలుగు, శ్రీమాత శక్తే, — అదే సత్యంయొక్క వెలుగు, శక్తి అని తెలుసుకో. శ్రీమాత కాంతితో, శక్తితో, ఎల్లపుడు అంటిపెట్టుకుని ఉండు. అప్పుడు మాత్రమే దివ్యసత్యంలోకి నీ యెదుగుదల.

*

ప్రశ్న: శ్రీమాత చుట్టూ కాంతివలయం మొదలైనవాటిని కొందరు దర్శిస్తారు. మరి నాకైతే కనపడదు. నాలోని ఆటంకం ఏమిటి?

అది ఆటంకం కాదు. అది కేవలం — అంతరింద్రియ ఎదుగుదలకు సంబంధించిన ప్రశ్న. ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి తప్పనిసరిగా ముడిపడి ఉండే సంబంధమే దానికి లేదు. కొందరీ మార్గంలో, ఎంతో ప్రగతి సాధించి, చాల దూరం పోతారు. కాని, ఈ తరహా దర్శనం, వారికేమీ లేదు; ఒకవేళ ఉన్నా, అది అతి స్వల్పం. అలా కాకుండా, ఒక్కొక్కప్పుడు ఆధ్యాత్మికంగా ఇంకా చాల ప్రాథమికస్థాయిలో

ఉన్నవారిలో — ఈ ఎదుగుదల (ఆంతరింద్రియ ఎదుగుదల) — విపరీతంగా ఉంటుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

శ్రీఅరవిందుల వెలుగు — శ్రీకృష్ణుని వెలుగు

వెలుగుల నుండి వెలువడే కాంతి కొన్ని నిర్దుష్టశక్తుల ఆచరణను సూచిస్తుంది. సాధారణంగా వెలుగుయొక్క రంగు ఇందుకు సంకేతం. తెలుపుతో మిళితమైన నీలము శ్రీఅరవిందుల వెలుగుగానో లేక కొండొకచో శ్రీకృష్ణుల వెలుగుగానో విదితమౌతుంది.

*

నీలకాంతి స్ఫురింపజేసే భావము దాని రంగు, ఛాయ మరియు స్వభావములపై ఆధారపడి ఉంటుంది. వెన్నెల వెలుగుల విరజిమ్మే తెలుపుతో మిళితమైన నీలము శ్రీకృష్ణుని వెలుగుగానో లేక శ్రీఅరవిందుల వెలుగుగానో తెలియబడుతుంది. లేతనీలము తరచుగ ప్రదీప్తమానసానికి చెందినదై ఉంటుంది — ఇంకొక ముదురు నీలము ఊర్ధ్వమానసానికి చెందినది; వేరొక ఎరుపు నీలముల మిశ్రమానికి దగ్గరైన రంగు ప్రాణికశక్తియొక్క వెలుగు.

*

లేత నీలవర్ణపు కాంతి "శ్రీఅరవిందుల వెలుగు" — అది శ్రీమాతకు చెందిన శ్వేతకాంతితో కొంతవరకు పరిణామము పొందిన కాంతి.

*

లేత నీలకాంతి నాది. శ్వేతకాంతి శ్రీమాతకి. శిరస్సునకు ఊర్ధ్వముగ నీవు చూచిన స్థానము మానవమేధ కన్నా అత్యున్నతతర చేతనకు సమానమైన ప్రదీప్తమానస స్థరము. అదే దివ్యతేజము మరియు దివ్యశక్తి మానవచేతనతో కూడుటకుగాను అవరోహించేది. అక్కడి నుండి అవి మానవచేతనను మరియు భౌతిక ప్రవృత్తిని పరివర్తన గావించే ప్రక్రియకు సంసిద్ధంచేస్తాయి.

నీలవర్ణకాంతులు వేర్వేరు ఛాయలు కలిగినవైతే, అవి ఊర్ధ్వమానసిక భూమికల కు, అధిమానసానికి, అంతర్బుద్ధికి, ప్రదీప్తమానసానికి, ఊర్ధ్వమానసానికి చెందిన విగ భావించవచ్చు.

*

శ్రీకృష్ణుని వెలుగులు వివిధ రకములు — లేత వజ్రనీలము లావెండర్ నీలము, ముదురు నీలము వగైరా. అది ఏ స్థరములో అభివ్యక్తమౌతుందో దానిపై ఆధార పడి ఉంటుంది.

నీలవర్ణాలు అనేకములు. ఇవి ఏమేమిటో చెప్పుట చాల కష్టము. సాధార ణంగా ముదురు నీలము ఊర్ధ్వమానసము, లేతనీలము ప్రదీప్తమానసము — తెలుపుతో మిళితమైన నీలము శ్రీకృష్ణుల వెలుగు (శ్రీఅరవిందుల వెలుగుగా కూడ తెలియబడుతుంది.).

*

ఊదారంగు దైవానుకంపకాంతి యొక్క వర్ణము. అదే శ్రీకృష్ణుల కృపయొక్క వర్ణము కూడ. శ్రీకృష్ణ రక్షణ ప్రసరించే కాంతి కూడ అదే. నీలము అతనికి ప్రత్యేకము మరియు ఆతని తత్వానికి సూచిక కూడ. అతను సాకారంగా ప్రకటిత మైనప్పుడు ఆతని కాంతి వలయపు రంగు కూడ అదే – అందుకే అతడు నీలాకృ ష్ణుడుగా పిలువబడినాడు. ఈ విశేషణము యొక్క భావము అతని భౌతిక శరీరపు ఛాయ నీలమో లేక నలుపో అని కాదు.

*

ఇక్కడ మనము శ్రీకృష్ణుని వెలుగుని గూర్చి కూడ ప్రస్తావించాలి — మానసము లోని శ్రీకృష్ణుని వెలుగు, ప్రాణికంలోని శ్రీకృష్ణుని వెలుగు వగైరా. కాని ఇదొక ప్రత్యేకమైన వెలుగు — మనసులో ఇది స్పష్టతను చేకూరుస్తుంది. అస్పష్టతనుండి మానసికభ్రమనుండి, వక్రబుద్ధినుండి విముక్తిని కలిగిస్తుంది; ప్రాణికంలోని హానికర మైన వాటినన్నింటిని తుడిచివేస్తుంది. అది ఎక్కడ ఉంటే అక్కడ ఒక స్వచ్ఛమైన, దివ్యమైన ఆనందోత్సాహాలు వెల్లివిరుస్తాయి.

*

ప్రశ్న: ఏ విధంగా నా మానసంలో శ్రీఅరవిందుల వెలుగును పొందగలను?

నీవు ఓర్పుతో ఆకాంక్షిస్తే అది సర్వదా సంభవమే. కాని ఒక ముఖ్య షరతు.

ఆ వెలుగు కావాలని నీవు కోరితే ఇతరమైన మానసిక ప్రేరణల నన్నింటిని వర్జిం చాలి.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

కాంతి కలయికల అంతర్దృష్టి

మీరు కాంతిని వీక్షించినప్పుడు అది దృష్టి. కాంతి మీలో ప్రవేశిస్తున్నదని మీరు భావించినప్పుడు అది అనుభవం. కాంతి మీలో స్థిరముగ కుదురుకొని, కాంతిని విరాజిల్లజేసి ఆత్మజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించినట్లైతే, అది సాక్షాత్కారం. సామాన్య వ్యవ హారంలో చూపులను, అనుభవాలని కూడ వ్యవహరిస్తారు.

*

ఒకని కాంతిపైని చూపూ, మరియూ జగన్నాథస్వరూప పరమాత్మ పైని చూపూ — రెండున్నూ అతడు యోగగ్రహణశక్తియుతుడై ఆచరించగల సామర్థ్యము కలి గియున్నాడనటానికీ మరియు అతని అంతరంగంలో ఓ దైవికప్రేరణ కదలి, కది లించి పెనునిద్దర వదిలించటానికి సమాయత్తమై ఉన్నదని భావించటానికీ, విశ్వసనీయమైన సూచికలు. అయితే సామర్థ్య మొక్కటే చాలదు. దైవసాక్షాత్కారాన్ని నిశ్చయంగా సాధించాలన్న దృఢసంకల్పం మరియు ఆ మార్గంలో నిరంతరంగా, వెనుకంజ వేయకుండా పురోగమించగల ధైర్యసాహసాలు, మరియు విడుపులేని పట్టుదల పుష్క లంగా ఉండాలి. ప్రప్రథమంగా భయాన్ని పరిపూర్ణంగా నీ నుండి దూరం చెయ్యా లి. రెండవది నీ అంతరాత్మలో కదలాడిన దైవప్రేరణకు వెంటనే సమాధాన మివ్వకుండా అడ్డుదగిలే నీ బాహ్యప్రకృతియొక్క జడత్వం.

*

కాంతి దివ్యచైతన్యపు తేజస్సు. ఈ యోగంయొక్క లక్ష్యం తొలుతగ ఈ చైత న్యపు వెలుగులో జీవిక సాగిస్తూ, వెలుగును నీ సర్వ స్వభావాన్నీ రూపాంతరీకరణ చెందటానికి అంగీకరించి అనుమతి తెలియచెయ్యటం. తద్వారా ప్రాణులు దైవంతో కలిసి జీవించటానికి అనుకూలత సిద్ధిస్తుంది. స్వభావం దివ్యజ్ఞానానికి దివ్యశక్తికి,

దివ్యానందానికీ కార్యక్షేత్రం అవుతుంది.

*

అతడు దానిని తన జీవితపరమార్థంగా స్వీకరించి తదితరముల నన్నింటినీ, ఆ ఒక్క పరమ లక్ష్యానికీ ఒదిగి ఉండటానికి సన్నద్ధమైనప్పుడు మాత్రమే ఆ సఫలత సాధించగలడు. ఈ విషయంలో సఫలీకృత మనోరథుడు కాగలడు. అలా కాకపోతే ఆధ్యాత్మిక పరిణామానికి కొంతమేరైనా తొలి సంసర్గం, ఈ జీవితంలో పొందగ ల్గేలా సన్నద్ధం కావటమే చేయగలిగేది.

*

వెలుగులు, దర్శనాలు భ్రమలు కావు. నుదుటి భృకుటి ప్రదేశాన్ని కేంద్రంగా చేసుకొన్న అంతర్దృష్టి ఉన్మీలనానికి అవి సంకేతాలు. తరచుగా వెలుగులు ప్రప్ర థమంగా దర్శనీయాలు అవుతాయి. సత్వముయొక్క వివిధ భూమికలకు చెందిన సూక్ష్మశక్తుల చలితచాలనాలను సూచించేవి కాంతులు. కాంతి రంగు దాని సూక్ష్మ భేదాన్ని బట్టి శక్తిస్వభావము ఉంటుంది.

*

బాహ్యకాంతి అంటే కాంతి సూచించే శక్తియొక్క స్పర్శ లేదా ప్రభావం అని అర్థం. (బంగారు రంగు దివ్యసత్వకాంతి, నీలిరంగు ఏదో ఒక ఉన్నతభూమికలోని ఆధ్యా త్మిక శక్తి.) అలాగే అంతరంగంలోని కాంతి అంటే అది ప్రకృతిలోనికి చొచ్చుకుపో యిందనో, స్థిరపడిందనో లేదా తరచుగా కార్యకారిగ ఉంటున్నదనో అర్థం. ఊర్ధ్వభాగంలో కాంతి అంటే, మనసు పైకి అవరోహితమవుతున్నదని అర్థం. చుట్టూరా కాంతి క్రమ్ముకొన్నదంటే సామాన్యంగా పూర్తిగా అది ఆవహించే ప్రభావం కలదని అర్థం.

*

యోగంలో దివ్యకాంతి దేనిపైన పడితే, దానిని ప్రకాశింపజేసే శక్తి. పర్యవసానంగా అంతరదృష్టి, జ్ఞాపకం, జ్ఞానం, సజావైన సంకల్పం, మానసిక ప్రేరణ వగైరా ఏద యినా కావచ్చు.

*

దివ్యకాంతియొక్క ప్రత్యేక శక్తులున్నాయి. మరియు అవసరాల ననుసరించి వాటి క్రీడాకలాపమూ ఉంది. అయితే దివ్యకాంతిలో మనుగడ సాగించవచ్చు, దివ్యా

నంద ప్రశాంతతలో జీవించినట్లుగా.

*

దివ్యశాంతి, ఆనందాలు మొత్తం (శారీరక) వ్యవస్థపై జాలువారినట్లు, శరీరము, మొత్తం సత్వమంతా అందులోనే ఉన్నట్లు, తుదిగా అవి స్థిరపడగలవు. అదే దివ్య కాంతి వల్ల కాగలిగేది. అది శరీరమంతా అణువణువులో చొచ్చుకొనిపోయి కాంతి మయం చేసి, స్థిరపడి, నలుదిశలా జాజ్వల్యమానంగా ప్రకాశించవచ్చు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అన్నవరం ఆదిశేషయ్య

వెలుగు

కాంతి, నిరవధిక కాంతి! చీకటికిక్కడ ఇక చోటేది!
జీవిత అజ్ఞానపు టగాధాలు వాటి మార్మికతను వదిలేస్తాయి;
అంతుపట్టని బ్రహ్మాండమైన వాటి అవచేతనపు టగాధాలు
ఉంటాయి మినుకుమినుకుమంటూ అస్పష్టంగా ఎంతో నిరీక్షణతో.

మారని మాయని విశిష్ట నిరంతర కాంతీ!
తెరు, బిగిసిన రహస్య ద్వారాలను.
అనంతుని దృఢసంకల్పచిత్తంలో వెలుగొందుతున్న దివ్యకాంతి
వాడని రోజాపుష్పం పుష్పించిన నా యెదలో కదలాడుతోంది.

నరనరాల హర్షాతిరేకంతో పొంగులెత్తుతున్న కాంతి!
దట్టమైన దివ్యకాంతి! ప్రతి పరితప్త జీవకణం భావావేశంలో
పెల్లుబికి నిశ్శబ్ద పారవశ్యంలో, భద్రంగా
పదిలపర్చింది, ఒక సజీవ అమృతత్వ భావనని.

అత్యద్భుత దివ్యకాంతిమహోదధిలో నా అగాధాలను సంగమింపజేసి ఆయనయొక్క నిత్యానంత సమున్నత ఔన్నత్యానికి కదిలిపోతాను.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: క(రా వెంకటేశ్వర్లు

అంతర్జ్యోతి

ప్రశ్న: మధుమయి మాతా! నైతిక ప్రవర్తన మన చేతన అభివృద్ధికి తోడ్పడుతుంది కదా?

అది ఆయా శక్తులను బట్టి ఉంటుంది. దానివల్ల సాయం పొందినవారున్నారు. ఏమాత్రం సాయం పొందనివారూ వున్నారు.

నైతిక ప్రవర్తన పూర్తిగా కృత్రిమమైనది. నిరంకుశమైనది. నైతిక ప్రవర్తనగల చాలమంది ఉత్తములు కూడ తాము సరైన బాటలో నడుస్తున్నామని, తాము సంస్కారవంతులమని, తమ కర్తవ్యాన్ని చక్కగా నిర్వర్తిస్తున్నామని, జీవిత నైతిక అవసరా లన్నింటిని నెరవేరుస్తున్నామని భావిస్తుంటారు. అందువల్ల ఆ భావన వారి ఆధ్యాత్మిక ప్రయత్నానికి ఆటంకంగా పరిణమిస్తుంది. అపుడు వారు ఆత్మసంతృప్తులై ఆధ్యాత్మికంగా ముందుకు సాగిపోరు.

"నీతిమంతుడు దివ్యపథంలో ప్రవేశించడం సుదుర్లభం" అని తరచు చెప్పబడుతూ వుంటుంది. ఇది సమగ్ర సత్యం. ఎందుకంటే అతడు అత్యంత ఆత్మసంతృప్తిచెందిన వాడుగా వుంటాడు. తాను తెలిసికొనవలసినదంతా తెలిసికొన్నానని అతడు భావిస్తాడు. అభివృద్ధికి అవసరమైన ఆకాంక్ష కాని, లేదా ప్రాథమిక వినయం కాని అతడు కలిగి వుండడు. సాత్వికుడు అనబడే వ్యక్తి తన నైతిక ప్రవర్తనాచట్రంలో సుఖంగా స్థిరపడి వుంటాడు. దాని నుండి బైటపడాలని యోచించడు. కనుక ఆ స్థితి మిమ్మల్ని దైవసాక్షాత్కారానికి లక్షల క్రోసుల దూరంలో వుంచుతుంది.

వ్యక్తి తన అంతర్జ్యోతిని కనుగొనే వరకు, ఒక విధమైన నియమనిబంధనలను తయారు చేసుకోవాలి. నిజమే. కాని అవి మూర్ఖమైన, కఠినమైన, స్థిరమైనవిగా వుండరాదు. అయినా అవి అతడు సత్పథం నుండి తప్పిపోకుండాను, నివారింప

వీలుగాని దోషాలనుండి, మరియు జీవితాంతం దుష్ఫలితాలకు లోనుచేసే దోషాలనుండి అతన్ని ఆపగలిగేవిగాను వుండాలి.

అలా చేయడానికి నియమబద్ధమైన నిబంధనలను ప్రతి ఒక్కరు తమ తమ స్వభావానుగుణంగా తామే స్వయంగా తయారు చేసుకోవాలి. నీవు సాంఘిక, సామూహిక శాసనాన్ని అనుసరిస్తే నిన్ను నీవు ఆ సాంఘిక కట్టుబాట్లకు బానిసగా తయారుచేసికొన్న వాడవవుతావు. అదీ నీ పరివర్తన కవసరమైన నీ ప్రయత్నాన్ని తీవ్రంగా ఆటంకపరుస్తుంది.

ప్రశ్న: మధుమయి మాతా! "వ్యక్తి తన అంతర్జ్యోతిని కనుగొని, ఆ పిమ్మట దివ్య శక్తికి ఆత్మసమర్పణం కావించుకోవాలి" అని శ్రీఅరవిందు లన్నారు. ఇపుడు అతి మానసం అవతరించింది కనుక ఈ పని సులభసాధ్యమవుతుందా?

ఇపుడదే నీ అంతర్జ్యోతి. ఏమి కష్టము? అందుకు ఆక్షేపణ లేదా, వైరుధ్యమే ముంది?

ప్రశ్న: అది సులభసాధ్యమైందని మేమెలా గ్రహించగలగాలి? ఈ అవతరణ ఫలిత మేది?

అది నీలో సంభవించేవరకు వేచి వుండు. ఆ తర్వాత నీకే తెలుస్తుంది. సరే. ఒక చీకటి గదిలో నీవొక ఆముద దీపం వెలిగించావనుకో? యాభై సంవత్సరాలకు పూర్వం మనం అలా చేస్తుండేవాళ్ళం. ఇపుడు లాంతర్లున్నాయి. ఇవి కొంచెం వెలుగు నిస్తాయి. హఠాత్తుగా యెవరైనా విద్యుద్దీపాన్ని వెలిగించారనుకోండి. ఇది పదింతలెక్కువ వెలుగు ప్రసాదిస్తుంది.

నీ కష్టమేమి? నీ సమస్య ఏమిటి?

నీ లోపలి గదిని వెలిగించడానికి నీలో నిరంతరం వెలుగుంది. కాని అది నీ నూనె దీపం బదులు విద్యుద్దీపంగా తయారైంది. అంతే. అర్థం కాలేదా? దీన్ని అర్థం చేసుకోవడం చాల కష్టమే. నీ ఆంతర్యంలోని గదిని వెలుగుతో నింపటానికి, నీ కెప్పుడూ ఉంది దీపం. నూనె దీపం బదులుగా అది విద్యుద్దీపం అయింది. అంతే.

నీవు ఆ వెలుగును చూడాలనుకొన్నావా? ఆ గదిలో ప్రవేశించు. చూస్తావు.

(నిశ్శబ్దం)

అంతేనా?

(వెలుగు చూడాలనుకొన్న బాలుని చూచి) మరో ప్రశ్న వుందా?

ప్రశ్న: గదిలో ప్రవేశించడం ఎలా?

ఒక తాళంచెవి తీసుకో. ద్వారం తెరు. నీవు ఆ తాళంచెవిని కనుగొనాలి. లేదా అదే అరేబియన్ నైట్స్ కథలో లాగ ద్వారం తెరిచేందుకు మంత్రాన్నో, భావ ననో, లేదా శక్తినో కనుగొనే వరకు ఆ గది ముందే కూర్చో.

ఈ మాట పరిహాసాస్పదమైంది కాదు. తీవ్రంగా పరిగణించదగిందే. నీవు తాళంచెవినో, మంత్రాన్నో, లేదా ద్వారాన్ని తెరిచే శక్తినో కనుగొనేదాక గది యెదురుగా కూర్చొనే వుండాలి.

నీ వలా ప్రయత్నించకుంటే ఆ ద్వారం వేల సంవత్సరాలైనా తెరువబడదు. కాని నీకది వెంటనే తెరువబడాలి కదా! కనుక, నీవు ఆ పద్ధతిని కనుగొనేంత వరకు మొండిపట్టుదలతో ద్వారం వద్దనే కూర్చోవాలి. అది తాళంచెవి కావచ్చు. మంత్రం కావచ్చు. ఒక శక్తి కావచ్చు. మరేదైనా కావచ్చు. ఆ ద్వారం తెరవబడేంతవరకు అలానే వుండిపోవాలి. ద్వారం ఒక్క దాన్ని గురించే చింతించాలి.

ప్రశ్న: వెలుగు తప్పించుకొని బైటపడడానికి ఆ తాళంచెవి పెట్టే రంధ్రం లేదా?

తాళానికి రంధ్రమా? బహుశా వెలుగు తప్పించుకొని బైటపడుతూనే వుండొచ్చు. కాని దాన్నెవరూ చూడరు. అది మరో సమస్య. నీవు దీన్ని చూడడానికి నీవు నీ కళ్ళు తెరుచుకొని ఉంచటం నేర్చుకోవాలి.

చిన్న శిశువులు చూళ్ళేరు. చిన్న జంతువులు చూళ్ళేవు. పిల్లికూనలు చూళ్ళే వు. చూడ్డానికి వాటికి చాల గంటలు, చాల దినాలు పడుతుంది.

అలా చూడ్డాన్ని నీవు నేర్చుకోవాలి.

*

ఇదంతా మీకెందుకు చెబుతున్నానంటే, మీ లోపలి ద్వారం తెరచి చూడడానికి నేను మీ లోపల, చాల జాగ్రత్త తీసికుంటాను. మీరు కొద్దిపాటి ఏకాగ్రత వహిస్తే చాలు, ఆ తెరువబడని ద్వారం వద్ద, తాళంచెవి లేని ఆ ద్వారం వద్ద, తెరిచే ఉపాయం తెలియని ఆ ద్వారం వద్ద మీరు యెక్కువ కాలం గడుపనవసర ముండ దు. ఒక్కొక్కప్పుడు,, ఒక్కొక్కరు గంటల తరబడి, దినాల తరబడి, నెలల తరబ డి, సంవత్సరాల తరబడి ఆ ద్వారానికి అతుక్కొనే వుండాల్సి వస్తుంది.

కాని నా బిడ్డలైన మీకా అవసరం వుండదు. ఆ అంతర్ ద్వారం తెరువబడే

వుంది. మీరూరక దానివైపు చూడాలి. దాన్నుండి వెనుతిరిగి పోరాదు.

*

జీవనం, చీకటి రేయిలలో పయనం. అంతరంగ వెలుగుకు జాగృతమవు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: బి. నరసింహయ్య

కొన్ని శ్రీమాత సమాధానాలు

ప్రశ్న: నిన్న అత్యంత ప్రశాంతంగా వున్నట్టు వ్రాసుకున్నాను. కాని యీ రోజు విపరీతమైన ఆందోళన! ఏమిటిది?

ప్రాణిలో ఒక భాగమంతా కాంతివంతంగా, అత్యంతానందంగా ఉంటుంది. అదే సమయంలో మరొక భాగం అవ్యక్తము, అర్థరహితము అయిన అశాంతితో అలమటిస్తుంది. నువ్వు అశాంతి వైపు ధ్యాసపెడితే అదే అనుభవిస్తావు. కాంతి వైపు ధ్యాస మళ్ళిస్తే ఆ వెలుగులో ఆనందంగా జీవిస్తావు.

*

నా ప్రియమైన బిడ్డా!

నీకు ఊర్ధ్వంగా శాంతి నెలకొని ఉన్నది. దానిని నీ లోనికి రానివ్వు. ఆ ప్రశాంతిలో కాంతిని దర్శిస్తావు. ఆ కాంతే నీకు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తుంది.

అత్యంత ప్రేమతో

అమ్మ

*

బాహ్యచైతన్యంలోగల అంధకారాన్ని తొలగిస్తూ పైనున్న దివ్యకాంతిని, చైతన్యాన్ని నీలోకి ఆహ్వానిస్తూ నీ హృదయకవాటాన్ని తెరచి వుంచు. అదే అన్నిటికంటె ఉత్తమమైన సూటియైన దారి.

*

నువ్వు స్థిరంగా నిరంతరం అంతర్గత పరిణామాన్ని ఆకాంక్షించాలి. అస్పష్టంగా వున్న నీ భౌతికమనస్సులోకి ఆ కాంతిని యిచ్ఛాపూర్వకంగా ఆహ్వానించాలి. ఈ ఆకాంక్ష, సంకల్పాల ఫలితం కోసం ప్రశాంతంగా వేచి వుండాలి.

నీ మనస్సును ప్రశాంతంగా, నిశ్చలంగా వుంచుకోవాలన్నది మొదటి నిబంధన. ఆ ప్రశాంతత లోనికే దివ్యశాంతి దిగిరాగలదు.

*

నీడ నిశ్చైతన్యానికి చిహ్నం. పగలంతా తాము చేసిన కృషి ఫలితంగా, రాత్రి ఇక్కడ మనుషులు విశ్రాంతి తీసుకుంటారు చైతన్యవంతం కావటానికి. ఎప్పుడైతే చైతన్యం అన్ని విధాల శక్తిమంతమవుతుందో అప్పుడింక నీడ అవసరం కనపడకుండా పోతుంది.

*

శాశ్వతత్వ సాధ్యాసాధ్యాల గురించి ఒక చిత్రకారుడితో జరిగిన సంభాషణ నాకు గుర్తు కొస్తున్నది. అతడు నన్నడిగాడు. "కొత్త ప్రపంచం యెలా వుంటుందో కాస్త సెలవిస్తారా?" అని. నేనతనికి చెప్పాను, 'ఉదాహరణకి, వస్తువులు స్వయంప్రకాశక్తి సంతరించుకుంటాయి." అప్పుడీ వస్తువులకు యీ కాంతి పరావర్తిత ఆవశ్యకత వుండదు. ఆ కాంతి పరావర్తనం భూమి మీద సూర్యకిరణ ప్రసారం వల్ల జరుగుతుంది. దాని అవసరం వుండదు. అలా అంటున్నపు డతడి మొహం చూసేను. అతని మొహం జేవురించి అంతకంతకు నిస్తేజమైపోయింది. చివరికి అతడన్నాడు. "నీడ లేకుండా చిత్రలేఖనం యెలా సాధ్యమవుతుంది? అదే కదా వస్తువులో వుండే కాంతిని బహిర్గతం చేసేది" అని. "సమస్యకి సరిగ్గా సరియైన పరిష్కారం నువ్వే చెప్పావు", అన్నాను.

*

ప్రశ్న: ప్రియమాతా! క్రిష్టమస్ పండగ మనం ఎందుకు చేసుకుంటున్నాం. ఇలా చెయ్యడంలో ప్రత్యేకత యేమైన వున్నదా?

క్రీస్తు జన్మదినంగా క్రైస్తవమతం, డిసెంబరు 25 వ తేదీని పరిగణించడానికి చాలా కాలం ముందే, దివ్యకాంతి; సూర్యుని పునరాగమన వుత్సవంగా ఆ రోజున పండుగ జరుపుకొనే ఆచారముంది. అది దివ్యకాంతి పునరుద్భవ దినంగా మనం జరుపుకుంటాం. ఇది చాల ప్రాచీనమైన ఆచారం. డిశంబరు 25, దివ్యకాంతి ఉత్సవదివసంగా, జీసస్ క్రీస్తుకి చాలా కాలం ముందు నుంచే, వున్నది. క్రైస్తవ మతానికి యెంతో ముందే యీ వుత్సవం వున్నది. దీనికి మూలం ఈజిప్టు దేశం. బహుశా అదే రోజున దివ్యకాంతి పునరాగమనం రోజుననే క్రైస్తు జన్మదినంగా,

నిర్ణయింపబడి ఉండవచ్చు.

ప్రశ్న: ప్రియమాతా! ఈ వుదయం మీరు నాకొక పుష్పం యిచ్చారు. అది దివ్య చైతన్యాన్ని అధిమానస దివ్యకాంతి వైపు మలుపు తిప్పేది. దాని అర్థం యేమిటి? నాకు అర్థం కాలేదు.

'అధిమానసానికి' బదులు నువ్వు దానిని 'దివ్యత్వం' అని మార్చినట్టయితే యింకా బాగా అర్థం చేసుకుంటావు కదా? దానర్థం, చైతన్యం, సాధారణ జీవిత ప్రభావం చేత, నిత్య కార్యకలాపాల వల్ల భర్తీ కాబడేది కాదు. కాగా, తీవ్ర జ్ఞానానంద దివ్యకాంతుల ఏకాగ్రతలో నిండిపోవాలి.

ఇప్పుడు నీ కర్థమయిందా?

(పైన శ్రీమాత చెప్పిన పువ్వు పసుపు, నారింజ పండు రంగులో వున్న సూర్య కాంతి పువ్వు.)

*

ఎక్కడా సంపూర్ణ నిశ్చైతన్యం వుండదు. సంపూర్ణ అజ్ఞానం వుండదు. సంపూర్ణమైన చీకటి వుండదు. మొత్తం నిశ్చైతన్యం వెనుక, చీకటి వెనుక ఎల్లప్పుడూ అత్యున్నత దివ్యకాంతి ఉంటుంది. అది ప్రతి చోటా ఉంటుంది. అనుబంధం యేర్పరుచుకోవటానికి ఏ అత్యల్ప విషయమైనా సరిపోతుంది.

*

ఒక్క కాంతి బిందువు నీలో పడినా చాలు — ప్రపంచంలో కాంతి అంటే యేమిటో చెప్పే అత్యంత సుందర ప్రసంగాల కంటె కూడా, సమర్థవంతంగా ఆ కాంతిబిందువు చీకటిని కరిగించి వేస్తుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి

కాంతి కిరణాలు

విశ్వసనీయత:

భగవంతునిచే ప్రేరేపింపబడి మార్గనిర్దేశం కావించబడే చలితచాలనాలకు — మరియే ఇతర సంచలనాలకు కాక — ప్రవేశం కల్పించి, వ్యక్తీకరించటం — ఇదే విశ్వసనీయత

*

ప్రస్తుత ప్రపంచపరిస్థితిలో తప్పనిసరిగా కావల్సినది దైవం పట్ల పరిపూర్ణ విశ్వాసం.

*

శాంతికి, రక్షణకి విశ్వసనీయత ఒక షరతు.

ఆగస్టు 5, 1955

*

భగవంతుని విశ్వసించు; నిరంతర ప్రశాంతతను అనుభవిస్తావు.

*

ఇచ్ఛ:

సార్థకత దిశగా మరలిన శక్తివంతమైన చైతన్యస్ఫూర్తి — ఇచ్ఛ.

*

తన స్వభావంలో లేనిదానిని గడించటం, ఇంతవరకు తెలియనిదానిని తెలుసుకోవటం, ఇంతవరకు చేయనిదానిని చేయగల్గటం, — ఇందుకు స్థిరమైన ఇచ్ఛాశక్తి కావాలి.

స్వార్థపరత్వం లేకపోవటం వల్ల పొందే శాంతి, క్రాంతిలలో తాను నిరంతరంగా పురోగమించాలి.

*

ఎంత రమ్యమైన ఆలోచనలనైనా కూడా సమున్నత భావజాలంగా, నిర్దుష్టమైన సంవేదనలుగా, ఉత్కృష్ట కర్మలుగా వ్యక్తీకరించాలనే నిరంతర సంకల్పం మనకు

లేకపోతే అవి మనలను పురోగమింపజేయలేవు.

నవంబరు 18, 1951

*

స్థిరసంకల్పం:

ఎంతగానో ఆశించిన ప్రణాళికలు విఫలమవటం సాధారణమైన విషయం. నెమ్మదిగా స్థిరంగా ముందుకు సాగటం మేలు.

*

స్థిరసంకల్పంతో కూడిన నిశ్చలకృషి ఉన్నప్పుడు లక్ష్యసాధన తప్పనిసరి.

అక్టోబరు 26, 1954

*

విషయం అసాధ్యంగా ఉందని విడిచిపెట్టకూడదు. అందుకు భిన్నంగా, ఎంత కష్టంగా ఉంటే విజయసాధన కోసం నీ సంకల్పశక్తి కూడా, అంత బలం పుంజుకునేట్లు చూడాలి.

జూలై 1, 1955

*

వ్యక్తిగత కృషి అత్యంత ఆవశ్యకం. ఇది లేకుండా ఏమీ జరగదు. నీ కృషి చిత్తశుద్ధితో కూడుకున్నదై ఉన్నపుడు అక్కడ (దైవ) సహకారం ఎప్పుడూ ఉంటుంది.

అక్టోబరు 15, 1972

*

పురోగతికి, చెడు అలవాట్లను వదుల్చుకోవటానికి చిత్తశుద్ధితో చేసే కృషిని బలపరుస్తూ దైవకృప సహాయంగా ఉంటుంది. అయితే మరి, స్థిరమైన కృషి, చిత్తశుద్ధితో కూడిన ఆకాంక్ష తప్పనిసరిగా ఉండాలి.

*

పట్టుదల: లక్ష్యసాధన కోసం తుదివరకు కొనసాగటం.

*

క్రియాశీలమైన ఓరిమియే పట్టుదల అంటే.

*

పట్టుదలతోనే కష్టాల నధిగమించేది. అంతేకాని వాటిని తప్పించుకుని పారిపోవటం

వలన కాదు. కార్యదీక్ష ఉంటే విజయం తప్పనిసరి. సహనం కలవారే దిగ్విజయులు. నీవు చేయవలసినదంతా శక్తివంచన లేకుండా చెయ్యి, ఫలితం భగవంతుడు చూసుకుంటాడు.

1961

*

సహనశక్తి:
కృంగిపోకుండా భరించగలిగే సామర్థ్యమే సహనశక్తి.

*

ఎలా ఉండాలో, ఎలా సహించాలో తెలిసి ఉంటే అంతా సవ్యంగానే ఉంటుంది. ఉల్లాసంగానే ఉండు.

*

ఇవాళ సాధించలేనిది రేపు సాధించగలుగుతావు. కావల్సినది సహనం.

ఆగస్టు 20, 1954

*

ఓరిమి:
దివ్యసాధన కొరకు దృఢంగా వేచి ఉండగలిగే సామర్థ్యమే, ఓరిమి.

*

చిత్తశుద్ధితో, పురోగతి కోసం కృషి చెయ్యి. ఓరిమితో ఫలితం కోసం నిరీక్షించు.

అక్టోబరు 21, 1951

*

కాలం నీకు కలిసి రావాలనుకుంటే, ఎలా వేచి ఉండాలో తెలుసుకో.

*

యోగసాధనకు సమయం పడుతుంది. తొందరగా తెమిలే వ్యవహారం కాదు. తొందరపడితే మాత్రం నీకు యోగసాధన ఉద్దేశ్యం లేనట్లవుతుంది. అంతే కదా మరి?

ఓటమి, అవమానాలు స్వాతిశయంతో కూడిన అహానికేగాని, ఆత్మకు కావు.

నవంబరు 10, 1961

*

తొందరపడకుండా ఉన్నప్పుడే మరింత వేగంగా ముందుకు సాగిపోతావు. వాస్త

వంగా ముందుకు సాగటానికి, అనంతం నీ ముందు పరుచుకుని ఉన్నదని భావించాలి.

జూలై 4, 1962

*

అన్ని సందర్భాలలోను, అన్ని పరిస్థితులలోను మనసు ప్రశాంతంగా ఉంటే ఓరిమి చాలా సులభంగా పెరుగుతుంది.

*

వీరోచిత వర్తనం:

అన్ని పరిస్థితులలోను దివ్యసత్యము కోసమే నిలిచి ఉండగల్గటం, ప్రతిఘటనల మధ్య దానిని ప్రకటించగల్గటం, అవసరమైతే దాని కోసం పోరాటగల్గటం — ఇంకా — ఎప్పుడూ అత్యున్నత చేతనాస్థాయి నుంచి ప్రవర్తించగల్గటం — (ఇదీ) వీరోచిత వర్తనం అంటే.

*

వీరోచిత వర్తనం: 1) ఎప్పుడూ అత్యంత రమణీయము, అత్యంత ఉన్నతము అయినదే చేయటం.

2) ఎప్పుడూ ఉన్నత చైతన్య శిఖరాగ్రం నుంచే ప్రవర్తించటం.

*

మేము ఆకాంక్షించి కావాలని కోరుకొనే పోరాటయోధులుగా మమ్ములను తీర్చిదిద్దు. స్థిరంగా, తలొగ్గి యుండాలనే గతానికి వ్యతిరేకంగా, నూతనాంశాలు అభివ్యక్తమవాలని, వాటిని స్వీకరించేందుకు సంసిద్ధులమై ఉండాలని, అందుకు జరిపే గొప్పదైన భవిష్యయుద్ధంలో, విజయవంతంగా పోరాడెదము గాక.

ఫిబ్రవరి 20, 1952

*

సాహసం:

ఆత్మోన్నత్యానికి చిహ్నం సాహసం.

అయితే సాహసం ప్రశాంతంగా ఉండాలి. స్వాధిపత్యంలో ఉండాలి. ఉదారంగా, దయపూరంగా ఉండాలి.

*

నిజమైన సాహసంలో అసహనం, దుడుకుతనం ఉండవు.

*

తన తప్పులు తాను తెలుసుకోవటం సర్వోదాత్తమైన సాహసం.

*

ఎల్లప్పుడూ సత్యశీలత కలిగి ఉండటంకంటె గొప్పదైన సాహసం లేదు.

జూలై 31, 1954

*

ఉదాత్తత — లాలిత్యం:

అల్పత్వంతో కూడిన భావావేశాలు, కర్మలు — ఇవి నీ వల్ల కాకపోవటం, ఉదాత్తశీలం.

*

హైన్యం, అల్పత్వం తెలియక, చేతకాక, హుందాగా, సాధికారికంగా వ్యవహరించగలగటం సర్వశ్రేష్ఠత.

*

హుందాతనం తన విలువను స్థిరంగా ప్రకటిస్తుందే కాని ప్రతిఫలమేమీ కోరదు.

*

క్రమేపీ మోటుతనాన్ని సత్వం నుంచి వైదొలగిస్తుంది సౌకుమార్యం.

*

సౌకుమార్యంవల్ల సత్వం పొందే ఫలితాలలో ఒకటి ఏమంటే అతిసున్నితమైన సంవేదన (sensitivity)

*

ఎప్పుడూ ఆనందంగా ఇతరులకు సంతోషం కలిగించే కోరికయే సభ్యత (gentleness).

*

ఆర్భాటం లేకుండా జీవితానికి ఆనందస్పర్శ కలిగించేది మాధుర్యం (sweetness).

*

సూర్యరశ్మి మేఘాలను చెదరకొడుతుంది; మందహాసం కష్టాలను చెదరకొడుతుంది.

*

ఎప్పుడూ ఎంతో చిరునవ్వు చిందిస్తూ, ఎవ్వరైనా ఉంటారని అనుకోను. ఎట్టి పరిస్థితులలోను చెదరని మందహాసంతో ఉండటం తెలిసినవాడు అంతరాత్మకి దగ్గరవాడు.

సెప్టెంబరు 22, 1934

*

సాధారణంగా చెప్పాలంటే, మనిషి తన స్వార్థాన్ని గురించి భయంకరంగా పట్టించుకునే పశువు. తనను గురించి తాను నవ్వుకోవటం, తన దుఃఖాలు, భ్రాంతులు, కోరికలు, బాధలు, నైచ్యము, తిరుగుబాటుతనమూ — వీటిని గురించి నీకు నువ్వే నవ్వుకో గలగటం నీకు తెలియటం — నిన్ను నీవు జయించగలగటానికి, నీకది, యెంతటి శక్తివంతమైన ఆయుధమో!

నవంబరు 7, 1946

*

జీవితం పట్ల నీ వెప్పుడూ హర్షాతిరేకంగా ఉన్నప్పుడు, జీవితం కూడా నీ పట్ల యెప్పుడూ హర్షాతిరేకంగానే ఉంటుంది.

అక్టోబరు 6, 1960

*

శతృవును నిరాయుధుణ్ణి చేయటాని కాతనిపై ఓ చిరునవ్వు, రువ్వు.

*

ఆనందం:

నిశ్చలానందంలో ఉన్నప్పుడు నీవు మరెంతగానో సహాయకారివిగా ఉంటావు; అంతేకాని నటనలో కాదు అనేది ఎప్పుడూ మర్చిపోకు.

అక్టోబరు 5, 1932

*

విచారం వలెనే ఆనందం కూడా ఇతరులకు సంక్రమిస్తుంది. నిజమైన గాఢ ఆనం

దాన్ని సంక్రమింపచేయడం కంటె ఉపయోగకరమైనది మరేదీ ఉండదు.

అక్టోబరు 25, 1934

*

హర్షోల్లాసంగా ఉండేలా ప్రయత్నించు. వెంటనే నీవు దివ్యకాంతికి దగ్గరవుతావు.

జూలై 11, 1935

*

దైవాన్ని ప్రేమించేవాడు నిజంగా ఉల్లాసంగా ఉంటాడు, ఎందుచేతనంటే దైవం ఎప్పుడూ తనతోనే ఉంటుంది కాబట్టి.

మార్చి 7, 1937

*

ఎప్పుడూ మంచిగా ఉండు; ఎప్పుడూ ఆనందంగా ఉంటావు.

అక్టోబరు 13, 1951

*

నీవందించే ఆనందం పై నీవు పొందే సంతోషం ఆధారపడి ఉంటుందనే విషయం ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకో.

జూన్ 2, 1963

*

సమతూకం:

నిగ్రహశక్తి ఎప్పుడూ ఎవ్వరికీ హానికరం కాదు.

*

డబ్బు పోతే అంత ఇబ్బంది లేదుగాని, సమచిత్తత (equipoise) పోగొట్టుకుంటే మాత్రం చాలా ఇబ్బందిదాయకమే.

ఆగస్టు 20, 1935

*

నిగ్రహశక్తి కోల్పోతే మోసపోతాం, కాబట్టి మన మెట్టి పరిస్థితులలోను నిగ్రహశక్తి కోల్పోకుండా ఉందాం.

ఆగస్టు 10, 1954

*

సామరస్యం: ఇదే మన సాధన, లక్ష్యము కాగలిగే రోజు రాగలదని, అందుకు మనం కృషి చేదాం.

*

తప్పనిసరిగా మనము కోరుకునేది శాంతి, సామరస్యాలనే. అందుకు శక్తివంచన లేకుండా పని చేయాలి. అందుకు అవసరమైన, యోగ్యమైన కర్మ క్షేత్రం ఎప్పుడూ మనలోనే ఉంది.

*

అపశృతికి (disharmony) కారణాలు బాహ్యంలో కాక అంతరంగంలోనే ఎక్కువగా వెతుకు. బాహ్యాన్ని నిర్దేశించేది అంతరంగమే.

జూలై 4, 1966

*

అందరూ ఏకాభిప్రాయానికి రావటానికి ప్రతి ఒక్కరూ చైతన్యశిఖరాన్ని అధిరోహించాలి. సామరస్యం ఉన్నత శిఖరాలపైనే సృష్టింపబడుతుంది.

ఏప్రిల్ 1970

*

పరిమితులకు (వ్యక్తిగత) అభిరుచులకు అతీతంగా పరస్పర అవగాహనకు ఒక భూమిక (a ground) ఉన్నది. అక్కడే అన్నీ సమన్వయం కాగలిగి, సామరస్యాన్ని కనుగొంటాయి. అదే దివ్యచైతన్యం కొరకు ఆకాంక్ష.

నవంబరు 24, 1972

*

పరస్పర సహకారం (collaboration): సహకరించటం అంటే ప్రతి వ్యక్తి యొక్క ఇష్టాయిష్టాలకు అనుగుణంగా ప్రవర్తించటం కాదు. దైవేచ్ఛని అందరి వ్యక్తిగత కృషితో సమైక్యపర్చి వ్యక్తీకరించి సిద్ధింప చేసుకోవటమే నిజమైన పరస్పర సహకారం.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

(సశేషం)

తే 21.8.1957 ది శ్రీమాత ప్రసంగంలో భాగం

సామూహికమైన వాస్తవం, దాని ఆవశ్యకత ఒకటి ఈ మధ్యనే బహిర్గతమవుతోంది. అది తప్పనిసరిగా ఆశ్రమానికి పరిమితం కాలేదు. కాగా, శ్రీఅరవిందుల బోధనల కనుగుణంగా — భౌతికంగానే కాక, సచేతనంగా జీవనం సాగించేందుకు ప్రయ త్నించేవారమని ప్రకటించుకొనే వారందరినీ — తనలో ఇముడ్చుకున్నది. వాస్తవ మైన సామూహిక జీవనంయొక్క ఆవశ్యకత వారందరిలో జాగృతమైంది. అతిమానస, దివ్యచేతన, శక్తులు అభివ్యక్తీకరణ కాబడినప్పటి నుంచి, ఇది మరింత బలపడింది. ఇది కేవలం భౌతిక జీవనపరిస్థితులపై ఆధారపడి ఉండేది మాత్రమే కాక, మరిం తగా అంతరంగ సత్యమునకు ప్రాతినిధ్యం వహించేదిగా ఉంటూ, శ్రీఅరవిం దులు పేర్కొన్న అతిమానస లేక అతీంద్రియ జ్ఞానసంపన్నమైన సాంఘిక వ్యవస్థకు శుభారంభమవుతోంది.

సెప్టెంబరు 19, 1960 న

శ్రీమాతారవిందుల ఆదర్శాలు, లక్ష్యాలు, వారి సమగ్ర యోగసిద్ధాంతం, సభ్యుల కు, జనసామాన్యానికి తెలియచేయటానికి, దాని ఆచరణకు, శ్రీఅరవిందులు ఊహిం చిన ఆధ్యాత్మికసమాజ సంస్థాపన శతవిధాల సంభావ్యం కావించి, సిద్ధింపచేయటం కోసం, శ్రీమాత, తమ ఆధ్యక్షంలో శ్రీఅరవింద సొసైటీని స్థాపించారు.